

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมาจัดการเรียนการสอนที่คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เขตการศึกษาภูเก็ตด้วย โดยเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2542 นักศึกษาที่รับในแต่ละปีงบประมาณจำนวน 80 คน มีอาจารย์ประจำหลักสูตร 20 คน วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อวิเคราะห์หลักสูตร ประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ประเมินกระบวนการการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร และประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารหลักสูตร 1 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร จำนวน 20 คน กลุ่มนักศึกษาปัจจุบันรุ่นปีการศึกษา 2548 (ตั้งแต่ปี 2 ขึ้นไป) จำนวน 200 คน กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 59 คน กลุ่มผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 59 คน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือแตกต่างกัน 3 ชนิด คือ 1) แนวทางการวิเคราะห์หลักสูตรสำหรับผู้เชี่ยวชาญ 2) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร 3) แบบสอบถาม จำนวน 4 ฉบับ ใช้กับอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร นักศึกษาปัจจุบัน ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่าแบบเลือกตอบ และแบบเติมคำหรือข้อความ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ทั้งการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ แล้วนำผลการวิเคราะห์ทั้งสองส่วนบูรณาการเข้าด้วยกันตามประเด็นการประเมินหลักทั้ง 4 ประเด็น การแปลความหมาย กรณีผลการวิเคราะห์จากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ใช้เกณฑ์ A = มากที่สุด/ดีมาก B = มาก/ดี C = ปานกลาง D = น้อย/พอใช้ E = น้อยที่สุด/ต้องปรับปรุง

ผลการประเมิน

- 1.ผลการวิเคราะห์หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C) เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้มีดังนี้
 - 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก (B)
 - 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธานของคณะ อยู่ในระดับปานกลาง (C)
 - 1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศ อยู่ในระดับมาก (B)

- 1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของท้องถิ่นภาคใต้ อยู่ในระดับมาก (B)
- 1.5 ความก้าวหน้าทันสมัยของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก (B)
- 1.6 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (A)
- 1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร และ รายวิชา อยู่ในระดับปานกลาง (C)
- 1.8 การประเมินหลักสูตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)
- 1.9 การปรับปรุงหลักสูตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)
- 1.10 สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร อยู่ในระดับมาก (B)

2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C) เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้มีดังนี้

- 2.1 ด้านนักศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (C)
 - 2.1.1 จำนวนผู้สมัคร ต่อ จำนวนประกาศรับ อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)
 - 2.1.2 จำนวนนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียน ต่อ จำนวนประกาศรับ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)
- 2.2 ด้านอาจารย์ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (C)
 - 2.2.1 ค่าเฉลี่ยวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ อยู่ในระดับปานกลาง (C)
 - 2.2.2 ค่าเฉลี่ยวุฒิทางวิชาการของอาจารย์ อยู่ในระดับมาก (B)
 - 2.2.3 จำนวนนักศึกษา ต่อ อาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)
 - 2.2.4 ค่าเฉลี่ยหน่วยภาระงานสอนของอาจารย์ต่อปีการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)
 - 2.2.5 ค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานวิชาการต่ออาจารย์ในเวลา 3 ปี อยู่ในระดับปานกลาง (C)
 - 2.2.6 ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของอาจารย์ในหลักสูตรที่ได้รับเชิญไปปฏิบัติงานการเรียนการสอนร่วม วิจัยหรือเป็นที่ปรึกษาในสถาบันในและ/หรือต่างประเทศในระยะเวลา 3 ปี อยู่ในระดับมาก (B)
 - 2.2.7 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในสถาบันในและ/หรือต่างประเทศในระยะเวลา 3 ปี อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

2.2.8 คุณลักษณะอาจารย์ อยู่ในระดับมาก (B)

2.3 ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับมาก (B)

2.3.1 ความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (C)

2.3.2 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ ต่อ อาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

2.3.4 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ ต่อ นักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (C)

2.3.5 ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง (C)

3. ผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก (B) เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้มีดังนี้

3.1 ด้านกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.1.1 ระบบการคัดเลือกนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.2 ด้านการสรรหา ประเมิน และพัฒนาอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.2.1 ระบบการสรรหาอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.2.2 ระบบการประเมินอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.2.3 ระบบการพัฒนาอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.3 ด้านการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C)

3.3.1 ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.3.2 ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณในการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C)

3.3.3 คุณภาพการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C)

3.3.4 มีระบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ อยู่ในระดับปานกลาง (C)

3.4 ด้านการสอน อยู่ในระดับมาก (B)

3.4.1 คุณภาพการสอน อยู่ในระดับมาก (B)

3.4.2 มาตรฐานการประเมินผลการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.4.3 คุณภาพของการให้คำปรึกษาทางวิชาการ / วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/ศิลปนิพนธ์ / ภาคนิพนธ์แก่นักศึกษาในทัศนะของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

4. ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C)

4.1 ด้านผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

4.1.1 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต ต่อ ประสิทธิภาพภายใน อยู่ในระดับมาก

(B)

4.1.1.1 จำนวนปีที่ใช้ในการสำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

4.1.1.2 ร้อยละของนักศึกษาที่พ้นสภาพเนื่องจาก GPAX ไม่ถึง 2.00.

อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

4.1.1.3 ค่าเฉลี่ย GPAX ของผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

4.1.1.4 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา โดยเฉลี่ยในระดับมากขึ้นไป

อยู่ในระดับปานกลาง (C)

4.1.2 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต ต่อ ประสิทธิภาพภายนอก อยู่ในระดับมาก

(B)

4.1.2.1 การได้งานทำ (งานแรกหลังจากจบการศึกษาปริญญาตรี/ อนุมัติผู้ที่
ยังไม่มีงานทำก่อนที่จะเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา) อยู่ในระดับ
มาก (B)

4.1.2.2 การได้งานทำตรงสาขา (งานปัจจุบัน) อยู่ในระดับมาก (B)

4.1.2.3 ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษา / ผลการปฏิบัติงาน
งานประเมินระดับดีขึ้นไปโดยผู้ใช้ผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับ
มาก (B)

4.1.2.4 ความพึงพอใจในงานในระดับดีขึ้นของผู้สำเร็จการศึกษาระดับดี
ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก (B)

4.2 ด้านการสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง

(C)

4.2.1 อาจารย์ในหลักสูตรมีบทความวิจัยได้รับตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ / นานา
ชาติโดยเฉลี่ย 1 ปี อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

4.2.2 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่มีผลงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย (D)

4.2.3 การจัดประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด
(E)

4.2.4 มูลค่าทุนวิจัยภายในและภายนอกต่ออาจารย์ อยู่ในระดับมาก (B)

4.2.5 รางวัล / เกียรติคุณทางวิชาการที่อาจารย์ได้รับ อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

4.2.6 รางวัล / เกียรติคุณทางวิชาการที่นักศึกษา / นักศึกษาเก่าได้รับ
อยู่ในระดับมาก (B)

4.3 ด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง (C)

4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่ให้การฝึกอบรม และบริการวิชาการแก่หน่วยงานภายนอก (1 ปี) อยู่ในระดับปานกลาง (C)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตร

1.1 เป็นหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะทางวิชาการ คอมพิวเตอร์ สามารถนำไปศึกษาและทำวิจัยต่อไปในระดับปริญญาที่สูงขึ้นได้ ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว และรายวิชาที่กำหนดไว้ครอบคลุมทุกกลุ่มวิชา ไม่ว่าจะเป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับการทำโครงการทางด้านคอมพิวเตอร์ การสร้างโปรแกรมต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำงานต่อไปในอนาคต จากการศึกษา พบว่า เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และตลาดแรงงานในปัจจุบัน ดังนั้นจะเห็นว่า หลักสูตรที่เปิดสอนมีความเหมาะสมครบถ้วนดีแล้ว

1.2 เป็นหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและงานขององค์กรได้ ซึ่งรายวิชาที่เน้นและสนับสนุนวัตถุประสงค์ในข้อนี้มีน้อยเกินไป ดังนั้น ควรเพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์และการจัดการเกี่ยวกับองค์กร หรือ การบริหารจัดการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น เพื่อผู้เรียนจะได้มีประสบการณ์จากห้องเรียน จากการศึกษา พบว่า เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และตลาดแรงงานในปัจจุบัน ดังนั้นจะเห็นว่า หลักสูตรที่เปิดสอนมีความเหมาะสมครบถ้วนดีแล้ว

1.3 เป็นหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถทางด้านวิชาการคอมพิวเตอร์ ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานและบัณฑิตที่จบออกไปเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ แต่เนื่องจากรายวิชาที่ส่งเสริมและสอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตในข้อนี้มีไม่มากนัก ประกอบกับเมื่อบัณฑิตจบออกไปทำงานหรือเรียนต่อในระดับสูงขึ้นสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงควรเพิ่มรายวิชาที่เน้นเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมทางด้านวิชาชีพให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าหลักสูตร

2.1 ปัจจัยทางด้านอาจารย์ผู้สอน เนื่องจากเขตการศึกษาภูเก็ตเป็นเขตการศึกษาที่มีขนาดเล็ก หลักสูตรที่เปิดมีเพียง 5 หลักสูตร ซึ่งเป็นหลักสูตรทางด้านคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนทางคอมพิวเตอร์มีน้อย ทำให้มีภาระงานสอนเยอะกว่าปกติ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ผู้สอนจะต้องรับผิดชอบทั้งทางด้านรายวิชาที่สอน โครงการงาน สัมมนา การดูแลห้องปฏิบัติการ รวมไปถึงการประสานงานกับอาจารย์พิเศษ ฯลฯ ทำให้มีเวลาให้กับนักเรียนน้อยลง ดังนั้น ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนให้มากขึ้น ให้เหมาะสมกับภาระงาน ทั้งนี้ เพื่อจะได้มีเวลาในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งในด้านวิชาการและทางด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.2 ปัจจัยทางด้านนักศึกษา หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่เน้นให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถทางด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ ดังนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่จึงมีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี แต่นักศึกษายังขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ความอดทนในการทำงาน ความใฝ่รู้ รวมไปถึงความรับผิดชอบ ดังนั้น หลักสูตรควรเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักการค้นคว้า การใฝ่รู้ และความรับผิดชอบให้มากยิ่งขึ้น เพราะเมื่อผู้เรียนจบออกไปจะได้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ และตอบสนองความต้องการของสังคมได้เป็นอย่างดี

2.3 ปัจจัยทางด้านระบบสนับสนุนการเรียนการสอน นอกจากอาจารย์ผู้สอนแล้วระบบต่าง ๆ ที่สนับสนุนการเรียนการสอน เช่น hardware , software อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น ยังมีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนดียิ่งขึ้น โดยภาพรวมปัจจัยทางด้านนี้ค่อนข้างครบถ้วนและเหมาะสมกับหลักสูตรที่เปิดสอน แต่ระบบเหล่านี้ยังขาดการดูแล การบำรุงรักษา และการติดตามผลการใช้งาน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนหยุดชะงักได้ ดังนั้น ควรมีการจัดการดูแลอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน หมั่นตรวจสอบคุณภาพของอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเมื่อชำรุดต้องรีบแก้ไข โดยมีให้มีผลกระทบต่อการเรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

การจัดโครงสร้างของหลักสูตร การจัดรายวิชา และเนื้อหาสาระ เป็นไปตามปรัชญาหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ทั่วไปและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งต้องการบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ และความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้นในรายวิชาที่เปิดสอนที่เกี่ยวกับความรู้ใหม่ ๆ ทางด้านคอมพิวเตอร์ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน เพราะความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และนอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้งานทางด้านคอมพิวเตอร์ได้จริง นั่นคือ จะต้องมียาวิชาที่เน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาให้มากขึ้น เพราะเมื่อจบออกไปสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการทำงานและการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลลัพธ์ของหลักสูตร

โดยภาพรวมหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์เป็นหลักสูตรที่มีความเหมาะสม เพราะเป็นหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ ทั้งนี้เนื่องจากเมืองภูเก็ตเป็นเมือง ICT ที่มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เมื่อบัณฑิตจบออกไปจึงเป็นที่ต้องการของท้องถิ่น และของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้คณะและมหาวิทยาลัย เป็นที่รู้จักของสังคม หลักสูตรที่เปิดจะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา และจะต้องมีการประเมินคุณภาพของหลักสูตรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้หลักสูตรเป็นหลักสูตรที่ได้มาตรฐานและเป็นที่รู้จักของสังคมตลอดไป

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยประเมินหลักสูตรเพื่อการประกันคุณภาพภายใน

เนื่องจากหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ ซึ่งเรียนที่คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกับเจ้าของหลักสูตร (คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่) จึงต้องมีกระบวนการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกันทั้งรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ และรายวิชาพื้นฐานเพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตได้สอดคล้องกับปณิธานของหลักสูตรที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศ และนอกจากนี้จะต้องมีการประเมินหลักสูตรเพื่อการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก สำหรับการประกันคุณภาพได้มีการดำเนินการตามแผนงานของมหาวิทยาลัย และตามข้อตกลงระหว่างเจ้าของหลักสูตรกับคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้มาตรฐานเดียวกัน

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (เรียนที่คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เขตการศึกษาภูเก็ต เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่) สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร. วัลลภ สันติประชา รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและคณะกรรมการ โครงการวิจัยประเมินหลักสูตร ที่ได้ให้ความสนับสนุนทั้งทางด้านวิชาการ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ จากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีประสบการณ์ในการวิจัยประเมินหลักสูตรของสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ให้องค์ความรู้ด้วยการมาเป็นวิทยากรในการพัฒนาตัวบ่งชี้และการสร้างเครื่องมือ ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์การตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย เป็นกำลังสำคัญที่ทำให้การวิจัยประเมินหลักสูตรในครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ สันติวรานนท์ จาก ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยประเมินหลักสูตร ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บริหารหลักสูตร คณาจารย์ของคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ขอขอบคุณผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาที่ได้ให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง รวมทั้งคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เขตการศึกษาภูเก็ต ตลอดจนบุคลากรทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

2550